

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200613
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621200613.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: LUDOSS, s.r.o., so sídlom Dr. J. Gašperíka 601/8, Liptovský Hrádok, IČO: 44 567 057, zastúpeného JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom, so sídlom L. XX, R., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o vydanie veci, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 21C/8/2021-664 zo dňa 14. apríla 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo tak, ako bolo identifikované vo výroku I., žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.) a vo výroku III. vyslovil, že nie je povinný uhradiť nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s policajnou úschovou motorového vozidla uvedeného vo výroku I. tohto rozsudku. S poukazom na platnú právnu úpravu ust. § 126 ods. 1, § 134 ods. 1, § 130 ods. 1 a § 129 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 21 ods. 1, 9 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len ZPZ), ako i výsledky vykonaného dokazovania a závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 87/2011, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/156/2011 z 20.09.2012 uviedol, že žalobca mal od 07.11.2017 do 07.11.2020 nepretržite v oprávnenej držbe motorové vozidlo, nikto ho v tejto držbe po uvedenú dobu nerušil a vzhľadom na všetky okolnosti prípadu bol dobromyseľný v tom, že mu toto motorové vozidlo patrí. Bolo možné mať za to, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla tak na základe vydržania ako originárneho spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva (bez ohľadu na pôvodné vlastnícke vzťahy k tomuto vozidlu). Pri skúmaní existencie druhého predpokladu pre úspešnosť žaloby o vydanie veci podľa § 126 ods. 1 OZ a teda, či žalovaný zadržáva motorové vozidlo žalobcu neprávom a súčasne ho nebol ochotný vydať. Uviedol, že v zmysle ust. § 21 ods. 9 ZPZ uloženie veci do policajnej úschovy nie je v súlade s týmto ustanovením vtedy, ak si ďalšia osoba uplatňuje právo k zaistenej veci iba na základe ničím nepreukázaných tvrdení, pretože to ešte nemôže u policajného orgánu vyvolať pochybnosti, či vec patrí osobe, u ktorej bola zaistená, a to najmä za situácie, ak osoba, ktorej bola vec zaistená, disponuje dokladmi preukazujúcimi jej vlastníctvo k veci, ktoré neboli inými dôkazmi spochybnené. Na podklade toho súd dospel k záveru, že uloženie motorového vozidla do policajnej úschovy nebolo v súlade s § 21 ods. 9 ZPZ a i v súčasnosti je držanie veci policajným orgánom v tejto úschove neoprávnené a žalobe o vydanie vozidla z policajnej úschovy podľa § 126 ods. 1 OZ vyhovel. Na okraj dodal, že podaním

tejto žaloby v rámci konania je riešená aj prejudiciálna otázka vlastníctva motorového vozidla. O návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. d) CSP vzhľadom na to, že žalobca tento návrh zobral späť na pojednávaní dňa 27.01.2022, už nerozhodoval. K navrhovanému postupu nepristúpil ani ex offa, nakoľko sa nestotožnil so žalobcom popísanými dôvodmi neústavnosti napadnutých ustanovení, nakoľko, ako vyplynulo z vyššie popísaných dôvodov, napadnuté ustanovenie § 21 ods. 1 a ods. 9 ZPZ bolo možné v rámci tohto konania vyložiť ústavne konformným spôsobom aj v spojení s použitím existujúcej judikatúry. Ďalej vyslovil, že žalobca nie je povinný uhradiť útvary PZ nevyhnutné náklady, zohľadniac osobitné okolnosti odôvodňujúce toto rozhodnutie, ktoré spočíva i v tom, že konajúci policajný útvar už od počiatku nemal zákonný dôvod na uloženie tejto veci do policajnej úschovy (nemohol mať pochybnosť, či vec patri osobe, u ktorej bola zaistená podľa § 21 ods. 9 ZPZ), nakoľko ak si aj nemecká spoločnosť uplatňovala prostredníctvom policajných orgánov právo k predmetnému vozidlu, došlo k tomu na základe ničím nepreukázaných tvrdení a súčasne osoba, ktorej bolo vozidlo zaistené, disponovala dokladmi preukazujúcimi jej vlastníctvo, ktoré pritom neboli inými dôkazmi spochybnené. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a úspech žalobcu v spore.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu čo do výroku I. a II. doručil v zákonnej lehote odvolanie žalovaný s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d), § 465 ods. 1 písm. h) CSP. Uviedol, že v podmienkach Slovenskej republiky bola Národná ústredňa SIRENE zriadená k 1. januáru 2004, je začlenená do organizačnej štruktúry Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce Prezídia Policajného zboru. V zmysle § 69 ods. 6 zákona č. 181/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov predstavuje osobitný útvar zabezpečujúci výmenu doplňujúcich informácií a osobných údajov záznamom spracovaným v Schengenskom informačnom systéme (ďalej len „SIS“). Ďalej podrobne popísal genézu jednotlivých udalostí tak, ako od 16.01.2020 prebiehali. Práve v tento deň bola na odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši doručená žiadosť Prezídia policajného zboru, úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, národná ústredňa SIRENE o vykonanie previerky k predmetnému vozidlu, zaslali informácie k uvedenému vozidlu, ktoré obdržali prostredníctvom SIRENE Nemecko, z ktorých vyplynulo, že sa jedná práve o uvedené vozidlo, ktoré je hľadané. Na základe tejto informácie bola k vozidlu vykonaná lustrácia, bolo potvrdené, že sa jedná o uvedené vozidlo evidované na žalobcu, ktoré bolo zaevidované ako dovoz z Nemeckej republiky. Dňa 28.01.2020 bola od Národnej ústredne SIRENE doručená žiadosť a vykonanie previerky, v ktorej boli uvedené ďalšie informácie, bol popísaný skutok podvodného konania vo vzťahu k predmetnému vozidlu. Dňa 14.12.2020 sa podarilo vozidlo vypátrať, následne bolo podľa § 21 ods. 1 ZPZ zaistené N. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý uviedol, že vozidlo zakúpil prostredníctvom internetového inzerátu, ponuka bola na stránke G., v roku 2017 vozidlo zakúpil za sumu 52 500,- eur, predložil potrebné doklady, zmluvy, potvrdenia o zrealizovaní transakcie, ako aj doklady z Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií a ďalšie doklady potrebné k legálnemu nadobudnutiu a prihláseniu vozidla. Následne 15.02.2021 bolo príslušníkmi PZ spracované oznámenie o zaistení veci, ktoré konateľ firmy žalobcu prevzal poštou 15.02.2021. Dňa 18.02.2021 bolo prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE zaslané vyzoznenie domnelému vlastníkovi vozidla FCA Bank Deutschland vo veci predmetného vozidla do žiadostou o vyzoznenie podľa § 21 ods. 9 ZPZ. Dňa 26.02.2021 bola z Národnej ústredne SIRENE doručená informácia, že vyzozneli nemeckú stranu o tom, že vlastník má 60 dní na nárokovanie vlastníctva a boli doručené ako príloha písomnosti aj priložené dokumenty súvisiace s navrátením vozidla. Dňa 02.03.2021 a 09.03.2021 boli advokátskou kanceláriou zastupujúcou žalobcu doručené výzvy na vydanie veci vlastníkovi podľa § 21 ods. 3 ZPZ, bola predložená notárska zápisnica notára JUDr. Soňa Šuvadová, ktorá osvedčila, že účastník vyhlásenia Dominik Kalata v.r. ako konateľ žalobcu pred ňou vykonal a doložil listiny uvedené v zápisnici, ide o dokumenty, ktoré majú preukazovať vlastníctvo spoločnosti k predmetnému vozidlu a vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k hnutelnej veci zo dňa 1. marca 2021. Dňa 30.03.2021 boli konateľ spoločnosti žalobcu, ako i jeho právny zástupca informovaní o tom, že opätovne bola doručená políciou Spolkovej republiky Nemecko správa, že majiteľom predmetného vozidla je FCA Bank Deutschland GmbH, SRN, zástupca spoločnosti p. G. M. - Q., ktorá má záujem o vrátenie vozidla. Dali na vedomie, že od 10.03.2021 plynie lehota 60 dní na uplatnenie vlastníckeho práva alebo iného práva na zaistenú vec na príslušnom súde SR a zároveň boli upozornení, že v prípade, ak v stanovenej lehote nedôjde k uplatneniu práva na zaistenú vec, táto sa stáva majetkom štátu a útvar policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy. Dňa 08.04.2021 bola kontaktovaná Národná ústredňa SIRENE s tým, že im bola ozrejmená situácia k vlastníckemu právu spoločnosti žalobcu, prostredníctvom nich boli orgány nemeckej polície požiadané o informovanie FCA Bank Deutschland GmbH, Spolková republika

Nemecko o jednoznačné vyjadrenie k uvedenému vozidlu. Následne bolo prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE dňa 15.04.2021 informované zo SIRENE Nemecko, že podľa ich príslušnej polície a ich vyšetrovania je právoplatným majiteľom predmetného vozidla FCA Bank GmbH, pretože majú v držbe originál technického osvedčenia o vozidle časť II, a preto nie je podľa nemeckého práva možné, aby vozidlo zákonne nadobudla osoba žalobcu. Taktiež bola zaslaná informácia o tom, že ak si spoločnosť FCA Bank GmbH neuplatní vlastnícke právo na slovenskom súde v rámci úložnej lehoty, podľa príslušnej polície môže byť vozidlo uvoľnené zo zaistenia. Podali informáciu o tom, že verejná prokuratúra v Augsburgu nepotrebuje vozidlo ako dôkaz v trestnom konaní. Požiadali o poskytnutie údajov žalobcu pre FCA Bank GmbH za účelom občianskoprávneho uplatnenia si práva na vozidlo. Dňa 30.04.2021 bola prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE zaslaná informácia od príslušnej polície o tom, že FCA Bank Deutschland GmbH, vlastníctvo bolo určené slovenským súdom Liptovský Mikuláš, sp.zn. 21C/8/2021. Zastal preto názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že v konaní boli preukázané skutočnosti, že vznikli pochybnosti o vlastníckovi predmetného motorového vozidla, pričom stále nie je zrejmé, kto je faktickým majiteľom vozidla, pretože FCA Bank GmbH má v držbe originál technického osvedčenia o vozidle časť II, a preto nie je podľa nemeckého práva možné, aby vozidlo zákonne nadobudol žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. a II. zrušil.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. Uviedol, že žalovaný počas konania ani náznakom nepoprel pravosť žiadnej z listín predložených žalobcom, nerozporoval ani stav, že žalobca disponuje originálom osvedčenia o evidencii časť II č. TB062031 a nenavrhol žiaden dôkaz na popretie jeho pravosti. Ostal nečinný v otázke derivatívneho spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom, ako aj v otázke originárneho spôsobu nadobudnutia vlastníctva. Uvádza opakovane, že spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH si údajne uplatnila pred slovenskými súdmi svoje vlastnícke právo, pričom takýmto súdnym konaním malo byť údajne konanie vedené pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 21C/8/2021, t.j. údajne v tomto konaní. Zo súdneho spisu je zrejmé a nepochybné, že v tomto konaní si žiadna iná osoba ako žalobca svoje domnelé práva neuplatnila, a už vôbec nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že v tomto konaní malo byť rozhodnuté o vlastníctve spoločnosti FCA Bank Deutschland GmbH k veci, ktorú žalobca žiada vydať. Uviedol, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu derivatívnym spôsobom na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.10.2017, k nadobudnutiu vlastníckeho práva došlo okamihom prevzatia hnutelnej 07.11.2017. Ďalej nadobudol vlastníctvom originárnym spôsobom vydržaním 07.11.2020, osvedčením o vydržaní spísaným vo forme notárskej zápisnice N 33/2021, Nz 4943/2021, NCRIs 5039/2021 zo dňa 02.03.2021. Ako vlastníč je zapísaný vo verejných listinách a úradných evidenciách. Bola uskutočnená kontrola originality 22.01.2018, o ktorej bol vydaný odborný posudok o kontrole originality č. SKB 000 279, kedy mu bola pridelená kontrolná nálepka. Žalobca je zapísaný ako vlastníč vozidla v evidencii motorových vozidiel, ako i v osvedčení o evidencii časť II č. TB062031, pravosť týchto verejných listín spochybnená nebola. Spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH si svoje domnelé právo dodnes voči žalobcovi neuplatnila, dokonca mu ani len neoznámila, že by k veci mala mať hoci len domnelé právo, že by žalobcu vyzvala na vydanie veci a podobne. Žalovaný neoprávnenne zadržáva vec, ktorej jediným a výlučným vlastníkom je žalobca. Ani po 4 rokoch od nadobudnutia vozidla žalobcom nedošlo k preukázaniu vlastníctva inej osoby a ani iná osoba neuplatnila k veci žiadne právo. Žalovaný bezdôvodne odmieta žalobcovi vozidlo vydať, čo je v rozpore s článkom 20 ods. 1 a ods. 4 Ústavy SR. Uviedol, že v zmysle § 21 ods. 9 ZPZ policajný zbor oznámil žalobcovi ako vlastníckovi listom zo dňa 18.02.2021, že oprávnenie na zaistenie predmetnej hnutelnej veci už netrvá a zaistenú hnutelnú vec postupom podľa § 21 ods. 9 ZPZ uložil do úschovy z dôvodu, že vznikli pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená. Doposiaľ vlastníctvo žalobcu právne relevantným spôsobom spochybnené nebolo. Poukázal na závery vyslovené Ústavným súdom SR zo dňa 03.04.1996 sp.zn. PL.ÚS 38/95, zo dňa 20.05.2009 sp.zn. PL.ÚS 15/06. Poukázal na to, že žalovaný v rámci odvolania napadol len prvý a druhý výrok rozsudku bez toho, že výrok III. ex lege je viazaný na rozhodnutie súdu o vrátení zaistej veci, nemôže existovať osamote. Ním podané odvolanie nedáva zmysel z hľadiska vymedzenia jeho rozsahu, ako aj odôvodnenia. Žiadal preto aby odvolací súd podané odvolanie odmietol z dôvodu podľa ust. § 386 písm. d) CSP, resp. ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo vec dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

6. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval, že žalobca preukázal nadobudnutie vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu tak na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.10.2017, ako i na základe osvedčenia o jeho vydržaní, spísaného vo forme notárskej zápisnice N 33/2021, Nz 4943/2021, NCRIs 5039/2021 zo dňa 02.03.2021, ako vlastníka vozidla je zapísaný vo verejných listinách a úradných evidenciách o vozidle. Ďalej bola uskutočnená kontrola originality zo dňa 22.01.2018, o ktorej bol vydaný odborný posudok o kontrole originality č. SKB 000 279, vozidlu bola pridelená kontrolná nálepka a žalobca je zapísaný ako vlastníka vozidla v evidencii motorových vozidiel, ako aj osvedčení o evidencii - časť II č. TB062031. Pravosť týchto verejných listín spochybnená nebola. Napriek tomu, že spoločnosť FCA Bank GmbH bola upozornená na to, že ak si neuplatní vlastnícke právo na slovenskom súde v rámci úložnej lehoty podľa § 21 ods. 9 ZPZ a boli jej poskytnuté údaje o konateľovi žalobcu za účelom občianskoprávneho uplatnenia si práva na vozidlo, doposiaľ si spoločnosť FCA Bank GmbH vlastnícke právo na slovenskom súde k predmetnému motorovému vozidlu neuplatnila a informácia zo dňa 30.04.2021 Národnej ústredne SIRENE od príslušnej polície o tom, že FCA Bank GmbH bolo vlastníctvo k motorovému vozidlu určené slovenským súdom, Tomášikova 6, 031 01 Liptovský Mikuláš, sp.zn. 21C/8/82021, písomnosť evidovaná č. ORPZ-LM-KP4-044/2021 sa ukázala ako nepravdivá. Ako vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/87/2011, policajnému orgánu nepatrí právomoc posudzovať vlastnícke právo k zaistenej veci, prípadne veci uloženej do úschovy a takisto ani obhajovať vlastnícke právo nemeckej spoločnosti. Sama hodnoverným spôsobom svoje vlastnícke právo príslušným policajným orgánom žiadnym spôsobom nepreukázala a zákonom stanoveným postupom ani neuplatnila. Navrhovateľ osvedčil vlastnícke právo k motorovému vozidlu, a to tak kúpnu zmluvou, ako i zápisnicou o vydržaní vlastníckeho práva posudkom o kontrole originality, bola mu pridelená kontrolná nálepka, je ako vlastníka vozidla zapísaný v evidencii motorových vozidiel, ako aj v osvedčení o evidencii časť II č. TB062031. Pravosť týchto verejných listín spochybnená nebola, a preto podľa názoru odvolacieho súdu nemal ani dôvod vyvolať súdny spor s nemeckou spoločnosťou o vlastníctvo k motorovému vozidlu. Nemecká spoločnosť bola poučená v zmysle ust. § 21 ods. 9 ZPZ, resp. odkázaná na občianskoprávne konanie, doposiaľ si vlastníctvo k motorovému vozidlu predpísaným spôsobom neuplatnila. Vo väzbe na uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. I keď vo vyjadrení k odvolaniu žalobca správne poukázal na to, že nemožno výrok III. odvolaním napadnutého rozsudku oddeliť od výrokov I., II. (žalovaný rozsah odvolania obmedzil iba na výroky I., II.), nepovažoval to za dôvod pre odmietnutie odvolania, nakoľko výrok III. nemôže existovať samostatne bez výroku I., a teda ide o závislý výrok, viažuci sa na rozhodnutie súdu o povinnosti vydať zaistenú vec oprávnenej osobe.

8. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, v nadväznosti na čo mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP).

9. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)